

Riigi Teataja

Nr. 58.

25. juulil 1930.

Nr. 58.

- Art. 393. Riigi sadamatehase põhimäärus.
394. Maatulundusekapitali seadus.
395. Eesti-Taani vahelise kurjategijate vastastikuse väljaandmise konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.
396. Otsus Eesti-Läti-Leedu-Saksa raudteede vahelise otseühenduse kaubaveo tariifimääruste muutmiseks.
397. Otsus posti-telegraafi tariif nr. 85 muutmiseks.
398. Otsus sadamamaksudetariif nr. 53 täiendamiseks.
399. Otsus kaubaveotariif nr. 66 muutmiseks.
400. Määrus kosmeetiliste vahendite müügi pakiste kohta.

Riigikogu poolt 12. juulil 1930 vastu-
võetud

393. Riigi sadamatehase põhimäärus.

I.

Eesmärk ja õigused.

§ 1. Riigi sadamatehase eesmärgiks on riigile kuuluvate ujuvabinõude ja nende mehhanismide ehitamine, parandamine ja nende varustamine nõutavate sisseseadetega. Riigi sadamatehas võib teha ka muid töid mehaanika-tööstuse alal, kuivõrt seda lubavad tehase seadiste ujuv-, veo-, tõste- ja muude abinõude ärakasutamise võimalused.

§ 2. Riigi sadamatehasel on juriidilise isiku õigused, ta vastutab oma varadega oma kohustuste ja kahjude eest. Tema asjaajamine, valitsemine ja kontrollimine sünnib käesoleva põhimääruse alusel ega allu riigiasutuste kohta maksvaile seadustele.

Riigi sadamatehas allub Teedeministrile. Sadamatehase kõrgem juhtimine kuulub Vabariigi Valitsusele.

Riigi sadamatehasel on oma pitsat Eesti Vabariigi vapiga ja pealkirjaga „Riigi sadamatehas“.

§ 3. Riigi- ja kogukondlikkude maksude, samuti tehnilise järelevalve ja töökaitse suhtes allub Riigi sadamatehas eraettevõtete kohta maksvaile seadustele ja määrustele.

Eraisikute kirjavahetus Riigi sadamatehasega on vaba tempelmaksust.

§ 4. Riigi sadamatehas nõuab ja kostab kohtus varalistes asjades Tsiviilkohtupidamise seaduse §§ 1282—1296 põhjal, kusjuures seesuguste asjade kohta on maksev ka Tsiviilkohtupidamise seaduse § 1289-a märkus.

Hangete ja töövõtete suhtes, mida Riigi sadamatehas täidab riigiasutustele, allub ta Riigi töövõtete ja hangete seaduse (VSK X k. I j.) eeskirjadele.

II.

Kapitalid ja varad. Kapitalide tarvitamise kord.

§ 5. Riigi sadamatehasel on järgmised kapitalid:

1) põhikapital, 2) tagavarakapital ja 3) ettevõtte arendamiskapital.

§ 6. Riigi sadamatehase põhikapitaliks loetakse 1.500.000 krooni. Põhikapitali arvel lähevad Riigi sadamatehasele üle kõik aktiivarad ja õigused, nagu need riigile kuuluvate Tallinna sadamatehaste selleks eraldi koostatud ja Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud bilansi järgi käesoleva põhimääruse maksmahakkamisel arvestatakse, välja arvatud: maa-ala ühes hoonetega, osa ladude varasid, riigiasutuste kustutatud võlad ja endiste aastate kahjud.

Põhimääruse maksmahakkamisega loetakse kaetuks riigi nõudmised Tallinna sadamate-

haste vastu, nagu need bilansi passivas näidatud: operatsioonikapital, varadekapital ja Kaitseministeeriumi arved; varustusevaheraha arve, endiste aastate puhaskasu ja võlausaldajate arvel endistele riigi kaubaagentuurile, kütteainete keskkomiteele ja riigivaranduste osakonnale kuuluvad summad; kõik muud kohustused aga lähevad üle Riigi sadamatehasele.

Ühes varaga loetakse muud Tallinna sadamatehastele kuuluvad kohustused ja õigused, tehingud ja lepingud, samuti dokumendid ja raamatud ülevõetuks Riigi sadamatehase poolt käesoleva põhimääruse maksamahakkamisel. Ülevõtmine ei eelda kontrahentide, kreditoride ega teiste isikute nõusolekut, samuti ei takista ülevõtmist eraõiguslikud keelud.

Üleandmine-ülevõtmine on vaba igasugustest maksudest.

§ 7. Riigi sadamatehasele vajalikud riigi territoorium ja riigi hooned jäävad tehasele tarvitada tasuta. Territooriumi piirid ja vajalikud hooned ning nende kasutamise ja amortiseerimise korra, samuti tehastelt mahajäävate laduvarade valitsemise, kasutamise ja likvideerimise korra määrab Vabariigi Valitsus. Riigi sadamatehas kannab kõik tehase territooriumi ja hoonete peale langevad kogukondlikud kohustused ja maksud.

§ 8. Tagavara- ja ettevõtte arendamiskapitali ülemmäär määrab Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul. Tagavarakapital hoitakse riigi või riigi poolt garanteeritud väärtpaberites või teistes väärtustes Teede- ja Majanduseministri kokkuleppel antud juhtnööride järgi. Tagavarakapitali tarvitatakse ainult Vabariigi Valitsuse otsuste põhjal.

Vabariigi Valitsus annab juhtnöörid ettevõtte arendamiskapitali hoidmiseks ja kasutamiseks.

§ 9. Riigi sadamatehase jooksvad summad hoitakse Teede- ja Majanduseministri kokkuleppel määratud pankades, kus need kannavad intresse.

§ 10. Riigi sadamatehasel on õigus oma tegevusekapitali suurendamiseks teha laenu kuni 50% põhikapitali summa suuruses ja selleks oma varasid pantida Teede- ja Majanduseministri poolt heakskiidetud tingimustel.

§ 11. Kinnisvara ja ujuvabinõude omandamist või ehitamist võib Vabariigi Valitsus lubada ainult sel korral, kui summad selleks otstarbeks võetakse Riigi sadamatehase oma kapitalidest või on määratud seaduseandlikul teel või saadud eriseaduse põhjal panditud varadest.

III.

Tehase juhtimine.

§ 12. Riigi sadamatehas juhib ja valitseb direktor. Direktoril on asetäitja. Direktori, samuti tema asetäitja määrab ametisse Vabariigi Valitsus Teedeministri ettepanekul.

§ 13. Riigi sadamatehase juhatuse asukohaks on Tallinn.

§ 14. Direktor toimib käesoleva põhimääruse ja Riigi sadamatehase nõukogu poolt antud juhtnööride järgi, mida kinnitab Teedeminister.

Direktor on Riigi sadamatehase juriidiliseks esindajaks ja ajab selle asju ise või volinikude kaudu kohtutes ja kõigis riigiasutustes kui ka eraisikute juures.

§ 15. Direktori ülesandeks on eriti:

1) üldise tegevusekava ja iga-aastase tulude ja kulude eelarve, samuti iga-aastase aruande koostamine;

2) tehniliste jõudude, ametnikkude ja tööliste ametisse kutsumine ja ametist vabastamine, neile palga ja tasu määramine eelarve piirides nõukogu poolt kinnitatud juhtnööride järgi;

3) ametnikkude, teenijate ja tööliste tegevuse juhtimine ja järelevalve;

4) lepingute sõlmimine ja tellimiste vastuvõtmine;

5) nõukogu otsuste täitmine.

§ 16. Rahalistel kohustustel ja lepinguil peab olema peale direktori allkirja ka pearaamatupidaja allkiri.

§ 17. Riigi sadamatehase nõukogu määrab direktori ettepanekul sadamatehase pearaamatupidaja ja tööstuseosakonna juhataja teenistusse ja vabastab sellest.

§ 18. Riigi sadamatehase teenijaid ei loeta riigiteenijaks, kuid neil on õigus saada arstiabi ja rahalist toetust haiguse, vigastuse ning surma puhul ühel alusel valitsuseasutustes töötavate ametnikkudega, samuti ka pensioni ja ühekordset toetust Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensioniseaduse (RT 123/124 — 1924) põhjal. Teenistusealaste süütegude eest vastutavad nad võrdseil alusel riigiteenijatega.

Riigi sadamatehase töölised, kes on astunud tehaste teenistusse 18. novembrist 1918. a. kuni 1. novembrini 1930, või kelle teenistuseaeg pensioniõigust andvais riigiasutustes või ettevõtetes ületab 1. novembriks 1930. a. 12 aastat, saavad riigikassast pensioni ja ühekordset toetust Riigi asutustes ja ettevõtetes töötavate tööliste pensioniseaduse (RT 23 — 1926) alusel.

IV.

Nõukogu.

§ 19. Riigi sadamatehase nõukogu on tehase üldise tegevuse määraja ja tegevuse järelevalvaja.

§ 20. Nõukogus on 5 liiget. Vabariigi Valitsus määrab nad Teedeministri ettepanekul ametisse viieks aastaks. Nõukogu liikmed valivad eneste keskest igaks aastaks esimehe ja tema asetäitja.

Igal aastal lahkub nõukogust üks liige, alguses loosiga, pärast ametivanuse järgi. Lahkunud liikmeid võib uuesti panna ette ametissemääramiseks.

§ 21. Juhul, kui keegi nõukogu liikmeist oma ametikohuste täitmisel tarvitab kurjasti Riigi sadamatehases saadud andmeid ja teateid, kaotab avaliku usalduse või mõjuva põhjuse ta puudub kolmest järgnevast nõukogu koosolekust, on nõukogul Teedeministri kaudu või Teedeministril omal algatusel õigus esitada Vabariigi Valitsusele ettepanek, see liige ametist tagandada.

§ 22. Nõukogu koosoleku kutsub kokku nõukogu esimees tarviduse järgi, kuid vähemalt kord kuus.

Nõukogu päevakord ja korraliste koosolekute kutsed saadetakse nõukogu liikmeile kätte vähemalt kolm päeva enne koosolekut; samal ajal tuleb teatada nõukogu koosolekust ka Teedeministrile, Riigikontrolörile ja Riigi sadamatehase direktorile.

Nõukogu üksikute liikmete kirjaliku nõudmise peale on nõukogu esimees kohustatud hiljemalt kolme päeva jooksul kutsuma kokku nõukogu erakorralise koosoleku, teatades sellest Teedeministrile, Riigikontrolörile ja Riigi sadamatehase direktorile.

§ 23. Nõukogu koosolekud on otsusevõimelised, kui peale esimehe või tema asetäitja veel võtavad koosolekust osa vähemalt kaks liiget.

Nõukogu otsused tehakse liht-häälteenamusega. Häälte poolenemisel on esimehe hääl otsustav.

Nõukogu koosolekuil on direktoril sõnaõigus. Nõukogu loal ning direktori teadmisel võivad koosolekuist võtta osa sõnaõigusega ka teised tehase ametnikud ja teenijad.

Nõukogu asjaajamist toimetab direktori korraldusel tehase kantselei.

§ 24. Nõukogu liikmeid ei loeta riigiametnikkudeks nõukogusse kuulumise põhjal. Nõukogu liikmete tasu, sõidu- ning päevarahad makstakse Riigi sadamatehase summast Vabariigi Valitsuse poolt määratud suurus.

§ 25. Nõukogu läbivaatamisele ja otsustamisele kuuluvad eriti:

1) tehase iga-aastane tegevusekava, kulude ja tulude eelarve ning tulude-kulude aruanne;

2) tehase laiendamise, ümberkorraldamise ja sisseadete uuendamise küsimused;

3) kinnisvarade omandamise, võõrandamise ja pantimise küsimused;

4) laenu tegemine ja võlakohustiste andmine;

5) ostu-, müügi- ja muude lepingute kinnitamise küsimused juhtudel, mis nähtud ette nõukogu enese poolt antud ja Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud juhatusekirjas;

6) direktorile volituste ja juhtnööride andmine;

7) amortisatsiooni protsendi määramine.

§ 26. Nõukogu koosolekute kohta peetakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik osavõtjad. Kui mõni nõukogu liige ei ole rahul enamuse otsusega, siis on tal õigus nõuda oma lahkarmamise protokollimist.

Nõukogu protokollid saadetakse kahe päeva jooksul Teedeministrile. Kui Teedeministrilt nelja päeva jooksul ei tule protesti nõukogu otsuste vastu, siis loetakse need kinnitatuks ja nad astuvad jõusse. Protestitud küsimused tulevad nõukogus uuesti arutamisele. Kui Teedeminister ei ole rahul ka teistkordse nõukogu otsusega, siis esitab ta küsimuse Vabariigi Valitsusele lõplikuks otsustamiseks.

§ 27. Iga-aastane Riigi sadamatehase tulude ja kulude eelarve, mille nõukogu läbi vandanud, samuti § 25 p. 3 märgitud küsimustes tehtud otsused esitatakse Teedeministri kaudu Vabariigi Valitsusele kinnitamiseks.

V.

Aruandmine, järelevalve ja puhaskasu jaotamine.

§ 28. Iga aasta kohta koostab Riigi sadamatehase direktor täieliku tegevusearuande arvepidamise nõuete kohaselt ja esitab selle nõukogule läbivaatamiseks.

Nõukogu saadab aruande hiljemalt 1. märtsiks ühes oma otsusega Teedeministrile, kes esitab selle ühes oma arvamusega Vabariigi Valitsusele kinnitamiseks. Samaks tähtjaks esitatakse aastaaruanne ühes tõendavate dokumentidega Riigikontrolörile, kes hiljemalt kahe kuu jooksul teatab Vabariigi Valitsusele oma arvamuse aruande kohta.

§ 29. Riigi sadamatehase eelarve-aasta algab 1. novembril ja lõpeb 31. oktoobril.

§ 30. Aastaaruande järgi kindlakstehtud puhaskasu jaotatakse nõukogu otsusel Teede-

ministri ettepanekul Vabariigi Valitsuse otsuse põhjal pärast aruande kinnitamist järgmiselt:

1) vähemalt 10% tagavarakapitaliks kuni Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud ülemäärani;

2) 25% ettevõtte arendamiskapitaliks;

3) kuni 5% Riigi sadamatehase direktori, nõukogu liikmete ja Riigi sadamatehase ametnike eritasuks;

4) kuni 5% Riigi sadamatehase tööliste olukorra parandamiseks;

5) ülejäänud osa riigikassa sissetulekuks.

§ 31. Riigi sadamatehase iga-aastased aruanded avaldatakse Riigi Teatajas.

§ 32. Teedeministril ja Riigikontrolöril on õigus võtta osa Riigi sadamatehase nõukogu koosolekuist isiklikult või oma esindajate kaudu. Samuti on neil õigus määrata asjatundjaid ja revidente sadamatehase asjaajamise üksikute tegevuseharude kui ka kogu asjaajamise faktiliseks revideerimiseks ja kontrollimiseks.

Asjatundjate ja revidentide arvamused ja otsused teatatakse Riigi sadamatehase direktorile ja nõukogule ning esitatakse ühes direktori ja nõukogu seletustega Teedeministri kaudu Vabariigi Valitsusele teadmiseks ja otsustamiseks.

VI.

Lõppeeskirjad.

§ 33. Tallinna sadamatehaste ametnikud, teenijad ja töölised loetakse Riigi sadamatehase teenistusse ülelänuks ilma eriliste avaldusteta ja kokkulepeteta. Ametnikud, keda ei jäeta Riigi sadamatehase teenistusse, viiakse ametnike reservi ja nad saavad Riigi sadamatehase teenistusetasu Riigiteenistuse seaduse (RT 149 — 1924) § 17 alusel, kusjuures Riigi sadamatehases teenitud aeg arvestatakse tasu edasimaksimisel reservisoldud ajana.

§ 34. Riigi sadamatehase tegevus lõpetatakse eriseaduse alusel.

§ 35. Riigi sadamatehase tegevus algab käesoleva põhimääruse alusel 1. novembril 1930.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 12. juulil 1930 vastu võetud

394. Maatulundusekapitali seadus.

I. Kapitali moodustamine.

§ 1. Põllumajanduse, põllumajandusliku tööstuse ja kalanduse finantseerimiseks asutatakse Pikalaenu panga juurde maatulundusekapital.

§ 2. Kapital moodustatakse:

1) ühispiimatalituste laenufondist (RT 85/86 — 1924);

2) linatööstuse laenu seaduses (RT 35 — 1926) ettenähtud summadest;

3) kalameeste riiklikust laenufondist (RT 30 — 1929);

4) põllumajandusliste kutsekoolide ja katsejaamade riiklise toetuslaenu fondist (RT 83/84 — 1924);

5) põllumajandusliste õpperaamatute kirjastamise laenu seaduses (RT 83/84 — 1924) ettenähtud summadest;

6) sorteerimispunktide riikliku laenu seaduses (RT 83 — 1926) ettenähtud summadest;

7) Eesti Vabariigi 1928/1929. a. kulude ja tulude lisaeelarves nr. 2. (RT 24 — 1929) põllupidajate seemnevilja muretsemisel laenu andmiseks ettenähtud Kr. 1.250.000.— (Operatsiooni fondid. Peatükk III § 6);

8) põllumajandusliku toetuslaenu fondist (RT 2 — 1929);

9) edaspidi kapitali täienduseks määrata vatest summadest;

10) kapitali kasutamisest saadud summadest ja

11) käesoleva seaduse § 23 tähendatud võlakirjade vastu saadud summadest.

Kapitali kantakse fondid ja laenud seisuga 1. juuliks 1930. a. ühes lepingute, kohustuste ja õigustega.

II. Kapitali valitsemine.

§ 3. Maatulundusekapitalist laenude andmise vajaduse, otstarbekohasuse, laenude suuruse, kestuse ja kindlustuste määramiseks, kindlustuste hindamiseks kui ka Põllutöoministeeriumi poolt koostatud eelarvete ja Pikalaenu panga poolt koostatud aruannete läbivaatamiseks asutatakse maatulundusekapitali nõukogu, kes asub Pikalaenu panga juures ja koosneb: esimehest ja vähemalt kolmest liikmest, keda kinnitab ametisse 3 aastaks Vabariigi Valitsus Põllutöoministri ettepanekul, ja Põllutöoministeeriumi, Majanduseministeeriumi ning Pikalaenu panga esindajaist, igast üks esindaja.

Igal aastal lahkub nõukogust Vabariigi Valitsuse poolt ametisse kinnitatuist üks liige, alguses loosiga, pärast ametivanuse järgi. Nõukogu lahkunud liige võidakse esitada uuesti ametisse kinnitamiseks.

Nõukogu liige on kohustatud hoidma salajas teateid, mida ta saab ametikohuste täitmisel laenusaaajate või laenusoovijate kohta. Nõukogu liikmed vastutavad oma tegevuse eest üldistel alustel riigiteenijatega. Avaldab nõukogu liige ametialalisi saladusi või mõjuva põhjuseta puudub kolmest järgnevast nõukogu koosolekust, siis on nõukogul õigus Põllutöömistri kaudu või Põllutöömistril omal algatusel esitada ta ametist tagandamiseks Vabariigi Valitsusele.

§ 4. Nõukogu koosolekuid peetakse tarviduse järgi. Päevakord ja koosoleku kutsed saadetakse kätte nõukogu liikmeile nõukogu esimehe korraldusel vähemalt kolm päeva enne koosolekut.

§ 5. Nõukogu koosolekud on otsusevõimelised, kui koos on vähemalt kolm liiget, nende hulgas esimees või ta asetäitja.

Otsused tehakse lihthäälteenamusega. Häälte poolenemisel otsustab esimehe hääl. Nõukogu koosolekute üle peetakse protokoll, millele kirjutavad alla kõik osavõtjad. Kui nõukogu liige ei ole rahul enamuse tehtud otsusega, siis on tal õigus esitada kirjalikult oma eriarvamine ja nõuda selle protokollimist. Kui nõukogu esimees ei ole rahul enamuse tehtud otsusega, siis antakse küsimus otsustamiseks Põllutöömistrile, kelle otsus on lõplik.

Nõukogu asjaajamist teostab Pikalaenu pank.

§ 6. Nõukogu liikme tasu nõukogu koosolekuist osavõtmise eest ja sõidu- ning päevarahad ja tasu hindajaile makstakse Vabariigi Valitsuse poolt määratud suuruses.

§ 7. Maatulundusekapitali valitseb Pikalaenu pank, kelle ülesandeks on:

- 1) maatulundusekapitali nõukogu poolt määratud laenude väljaandmine;
- 2) nõukogu poolt määratud laenukindlustuste võtmine, valitsemine ja hoidmine;
- 3) laenude ja nende tähtajaliste maksude sissenõudmine;
- 4) tähtajaliste maksude pikendamine maatulundusekapitali nõukogu otsuste kohaselt;
- 5) maatulundusekapitali kasutamise aruannete koostamine ja esitamine maatulundusekapitali nõukogule.

§ 8. Maatulundusekapitali laenuoperatsioon võib Pikalaenu pank teostada kas vahenditult või teiste asutuste kaudu ja kaasvastutusel.

§ 9. Pikalaenu pank ei vastuta oma kapitalidega kahjude eest, mis võivad tekkida maatulundusekapitalist väljaantud laenudelt või nende sissenõudmisega seotud kuludelt; niisugused kahjud kaetakse maatulundusekapitalist.

Käesoleva seadusega Pikalaenu panga peale pandud ülesannete korratu täitmise eest vastutavad Pikalaenu panga juhatus ja ametnikud ühistel alustel riigiteenistuses olevate isikutega.

§ 10. Maatulundusekapitali arvepidamine ja aruandmine teostub lahus Pikalaenu panga arvepidamisest ja aruandmisest määruste põhjal, millised kinnitab Majanduseminister kokkuleppel Põllutöömistriga ja Riigikontrolöri-ga.

§ 11. Maatulundusekapitali valitsemisega seotud kulude katteks saab Pikalaenu pank tasu antud laenudelt $\frac{1}{2}\%$ aastas igakuuliste laenude saldode alusel. Kui laene antakse teiste asutuste kaudu ja kaasvastutusel (§ 8) Vabariigi Valitsuse määruste alusel, kaetakse lisakulud, mis ei või tõusta väljaantavalt laenusummalt üle $1\frac{1}{2}\%$ aastas, laenusaaaja arvel.

§ 12. Põllutöömistril ja maatulundusekapitali nõukogul on õigus oma esindajate kaudu igal ajal kontrollida Pikalaenu panga poolt kapitali arvel tehtud operatsioone ning nõuda Pikalaenu pangalt tarvilikke teateid laenude seisukorra üle.

§ 13. Maatulundusekapitalist antud laenude tingimuste täitmise järelevalvet teostab maatulundusekapitali nõukogu kokkuleppel Põllutöömistriga ja Pikalaenu pangaga.

III. Kapitali kasutamine.

§ 14. Kapitali summasid kasutatakse:

1) laenuandmiseks ühistegelistele ühisustele piimatalituste, eksporttapamajade ja lina ümbertöötamise tööstuse hoonete ehitamiseks, samuti nende ettevõtete sisseseadete muretsmiseks kui ka samadeks otstarveteks tehtud eralaenude tasumiseks;

2) laenuandmiseks viljasorteerimispunktide asutamiseks, sooharimise ja maatulundusemasinate ja -riistade ning suguloomade muretsmiseks;

3) laenuandmiseks ühistegelistele ja teistele ettevõtetele seemnevilja kokkuostmiseks, kui ka üksikuile põllupidajaile oma tarbeks seemnevilja, väetiste ja jõusöötade ostmiseks;

4) laenuandmiseks põllupidajaile teravilja pantimisel;

5) laenuandmiseks põllupidajaile, nende hulka arvatud väikemaa- ja väikemajapidajad, nende aia-, põllu- või heinasaakide hävine-

misel kas rahe, põua, liigvee, tormi või hädaohhtlikkude taimehaiguste ja kahjurite läbi, kui ka koduloomade hukkumisel õnnetuste tagajärjel;

6) laenuandmiseks kalameestele, kalameeste ühisustele ja nende liitudele püüniste, liht- ja mootorpaatide, sump-laevade ning paadimootorite soetamiseks, kala hoiuruumide ehitamiseks ja kalakasvanduse korraldamiseks ning laenu andmiseks looduslikkude õnnetuste läbi kannatanud kalameestele;

7) laenuandmiseks põllumajanduslikkude kutsekoolide ja katsejaamade ning nendega seotud majapidamiste hoonete ehitamiseks, koolide ja katsejaamade sisseseadmiseks ja põllumajandusliku kirjanduse kirjastamiseks;

8) käesoleva seaduse § 23 tähendatud võlakirjade vastu saadud summade tagasimaksmiseks ja intresside ning võlakirjade väljaandmisega seotud kulude tasumiseks;

9) kapitali valitsemisega seotud kulude (§§ 6 ja 11), samuti võimalikkude kahjude katmiseks, mis tekkinud kapitali operatsioonidelt (§ 9).

§ 15. Käesoleva seaduse § 14 p.p. 1, 2 ja 6 alusel antavad laenud ei või ületada 75% laenu abil soetatava või eralaenude abil soetatud ehituse ja sisseade või inventari väärtusest.

§ 16. Laenud antakse: 1) kinnis- või vallasvara või väärtpaberite pantimisel; 2) pangagagarantiide kindlustusel; 3) vekslite või võlakohustiste vastu, millel peale laenusaaaja allkirja peab olema vähemalt kahe maksuvõimealise isiku pealkiri või vastutusepealkiri.

Pandi hinnatud väärtus, maha arvatud kinnisvaral lasuvad võlad, peab olema vähemalt 25% kõrgem antavast laenust.

Kinnis- ja vallasvara hindamise alused ja korra määrab maatulundusekapitali nõukogu. Ühenduses varade hindamisega, pantide võtmisega ja nende hoidmisega maatulundusekapitali nõukogul ja Pikalaenu pangal tekkivad kulud kannab laenusoovija maatulundusekapitali nõukogu poolt määratud normide alusel.

§ 17. Laenu kindlustuseks panditud vallasvara võib jääda laenusaaaja pidamisele, kusjuures kõik muudatused vallasvara koosseisus ja väärtuses võivad sündida ainult panga nõusolekul. Sel korral kuulutatakse laenusaaaja kulul pantimisest ja pandist vabastamisest Riigi Teatajas ja pannakse sellekohane teadaanne panditud varanduse hoiukohta nähtavale kohale, võimaluse korral kinnitatakse üksikute asjade külge panditähised.

Panditud vallasvara, mille suhtes täidetud kõik need nõuded, loetakse käsipandiks ja

sellele ei või panna aresti kolmandate isikute nõudmiste rahuldamiseks ega kuulu see võlgniku maksujõuetusel tema konkurssmassi enne, kui tasutud maatulundusekapitali laen ühes intressidega ja muude lisakohustustega. Panditud vallasvara võõrandamine ja teistele isikutele pandiks andmine on tühine, kui asjad olid vastavalt varustatud panditähistega või kui võõrandamine toimub ruumis või platsil, kus pantimise teadaanne vastavalt üles pandud.

Laenusaajat, tema volinikku või teenijat, kes ilma panga nõusolekuta võõrandab või pandib laenusaaaja pidamisele jäetud panditud vara, karistatakse nagu seadusega määratud käteusaldatud võõra vara raiskamise ning omastamise eest.

§ 18. Kui panditud vara väärtus väheneb, on laenusaaaja kohustatud andma lisakindlustusi vastavas väärtuses või laenu vastavalt tasuma. Vastasel korral, samuti kui laenusaaaja ei tasu tähtpäevaks laenu või selle osa, asutakse viivitamata laenu sissenõudmisele. Pikalaenu pank on õigustatud oma äranägemise järgi müüma ära võla sissenõudmiseks panditud vara või nõudma sisse võlga laenusaaaja muust varast, kui ta peab seda otstarbekohasemaks, kusjuures ühe või teise tee valik ei võta temalt õigust, käsitada hiljem teist sissenõudmise teed.

Panditud vallasvara müük teostub panga juhatuse korraldusel ilma kohtuta, kusjuures börsihinnata vara müüakse avalikul enampakkumisel, kuna börsihinnalisi kaupu võib juhatuse müüa ka ilma enampakkumiseta börsihinna alusel. Kui müügist saadud summast jääb üle pärast panga võla tasumist, kantakse ülejääk laenusaaaja heaks tema arvele.

Laenusaajal ei ole õigust tõsta nõudmisi panga vastu kahjude pärast, mis temale võiksid tekkida panditud vara müümise viivitamise tõttu või müügi tähtaja ning kohavaliku tõttu panga poolt.

§ 19. Maatulundusekapitalist võib anda laenusid kuni 35 aastaks. Laenude intresside suurus määratakse laenude liikide järgi kuni 3% aastas. Intressid makstakse poole aasta viisi ette, arvates iga aasta 1. jaanuarist ja 1. juulist.

Laenud, mis antud § 14 p.p. 3 ja 4 põhjal, kuuluvad tasumisele hiljemalt 18 kuu jooksul, arvates laenuandmise päevast.

Võlakirjade realiseerimisest (§ 23) saadud summade arvel antavate laenude intresside suuruse määrab Vabariigi Valitsus.

§ 20. Tähtjaks maksmata summad loetakse võlaks ja neilt arvatakse 1% kuus trahvi, lugedes poolikud kuud terveteks.

§ 21. Kui laenusaja ei ole tarvitanud laenu selleks määratud otstarbeks, nõutakse laen sisse vastuvaidlemata korras ühes intressidega ja trahviga 1% kuus, arvates laenu saamise päevast kuni tasumise päevani.

§ 22. Aasta jooksul kapitali arvel sissetulevate summade tarvitamine määratakse iga aasta eelarve korras. Põllutöoministeeriumi poolt koostatud ja maatulundusekapitali nõukogu poolt vastuvõetud eelarve kinnitab Vabariigi Valitsus Põllutöoministri ettepanekul.

§ 23. Nõuavad § 14 loendatud otstarbed aasta jooksul suuremaid summasid, kui maatulundusekapitali samal ajal sisse tulnud, on Vabariigi Valitsusel õigus Majanduseministri ettepanekul katta puuduv osa § 22 ettenähtud piires summadega, mis saadakse eriliste riigikassa võlakirjade vastu kas deposiidi või muist allikaist.

Nimetatud võlakirju võib riigikassa anda välja tarvilikul määral tähtajaga kuni 5 aastani, kusjuures võlakirju ei tohi anda välja üle nelja miljoni krooni.

Võlakirjad antakse välja maatulundusekapitali arvel ja need on kindlustatud § 2 tähendatud sissetulevate summadega.

Võlakirjade põhjal riigikassa kanda võetavad kohustused tasutakse maatulundusekapitali arvel sissetulnud summadest, võlakirjades tähendatud tähtpäevadel.

Võlakirjade tähtaja, protsentide määra, nimiväärtuse, vormi ja muud tingimused määrab Vabariigi Valitsus Majanduseministri ettepanekul.

IV. Ikaldusekahjud.

§ 24. Laenude andmiseks § 14 p. 5 nimetatud otstarveteks peab maatulundusekapitali kasutamise iga-aastases eelarves ette nähtama 100.000 krooni, missugune summa peab olema sularahana Pikalaenu pangas eelarve vastuvõtmise ajal. Samaks otstarbeks laenude andmiseks peab olema alati vaba § 23 tähendatud võlakirjade realiseerimisest saadud summadest 1 miljon krooni.

§ 25. Paragrahv 14 p. 5 tähendatud laenu aia-, põllu- ja heinasaakide hävinemise korral antakse neile kahjukannatajaile, kelle saakidest kokku on hävinenud vähemalt 50% ja kui kahju kogusumma on vähemalt 50 krooni.

Raherahju juhtudel võib anda laene ka siis, kui kõigist saakidest kokku on hävinenud vähem kui 50%, kuid kui üksikust viljasaagist on hävinenud 80% või üle selle ja kui kahju kogusumma on vähemalt 50 krooni.

Koduloomade hukkamisel õnnetuste läbi antakse laenu neile kahjukannatajaile, kelle kahjusumma on vähemalt 50 krooni ja kui kahjukannataja ei saa toetust Loomataudide

vastu võitlemise seaduse (RT 60 — 1923) alusel.

Laenu antakse eeskätt neile kahjukannatajaile-laenusoovijale, kelle kahjud on võrdlemisi protsendiliselt suuremad.

§ 26. Põllupidajal, kellele on sündinud kahju ja kes soovib saada laenu käesoleva seaduse § 14 p. 5 alusel, tuleb võimalikult kohe pärast kahju sündimist vastava teadaandega pöörata kohaliku vallavalitsuse poole. Vallavalitsus on kohustatud saatma edasi teate § 28 tähendatud komisjoni esimehele taimesaakide hävinemisel hiljemalt kolme päeva jooksul ja loomade hukkamisel hiljemalt 24 tunni jooksul.

§ 27. Kahju põhjused ja suuruse selgitab kohal ja määrab kohalik kahjudehindamise komisjon, kes kogub tarvilikke andmeid laenuandmise vajaduse üle ning teeb ettepaneku toetuselaenu vajaduse ja määra kohta.

§ 28. Kohalik kahjudehindamise komisjon koosneb Põllutöoministeeriumi poolt määratud asjatundjast esimehena, maavalitsuse poolt määratud esindajast ja kohaliku vallavalitsuse poolt määratud esindajast — tegelikust põllupidajast.

Loomakahjude hindamisel kuulub komisjoni koosseisu maavalitsuse esindaja asemel kohalik politsei esindaja.

Vallavalitsus annab komisjonile tarvilised ruumid tasuta kasutada.

Komisjoni kutsub kokku esimees. Komisjoni asjaajamist teostab kohalik vallavalitsus omal kulul.

§ 29. Kohaliku kahjudehindamise komisjoni kahjude selgitamise ja hindamistoimetuse ning laenuvajaduse ettepanekud, samuti ka kohaliku kahjudehindamise komisjoni tegevuse kohta esitatud protestid vaatab läbi ja otsustab maakonna kahjudehindamise komisjon, kes ka määrab laenude suurused maatulundusekapitali nõukogu poolt antud krediidi ja laenu normide piires.

Maakonna komisjoni otsused on lõplikud kohaliku kahjudehindamise komisjoni kahjude selgitamise ja hindamistoimetuse asjus, samuti ka kohaliku kahjudehindamise komisjoni tegevuse kohta esitatud protestide asjus.

§ 30. Maakonna kahjudehindamise komisjon asub maavalitsuse juures ja koosneb Põllutöoministeeriumi poolt määratud asjatundjast esimehena, maavalitsuse esindajast, Majanduseministreeriumi esindajast ning selle kohaliku kahjudehindamise komisjoni esimehest aruandjana, missuguse valla kahjud arutusel, ja ühest tegelikust põllupidajast maavalitsuse määramisel.

Komisjoni kutsub kokku esimees. Komisjon on otsusevõimeline, kui ilmunud üle poole liikmeist, nende hulgas esimees.

Maavalitsus annab komisjonile tarvilised ruumid tasuta kasutada.

Komisjoni asjaajamist teostab maavalitsus maakonna kulul.

§ 31. Maakonna kahjudehindamise komisjoni koosoleku aeg, koht ja päevakord teatakse riigikontrollile, kellel on õigus oma esindajate kaudu võtta osa sõnaõigusega komisjoni istungist.

§ 32. Maakonna kui ka kohaliku (§§ 28 ja 30) kahjudehindamise komisjoni esimeesteks võib Põllutöoministeerium määrata asjatundjaid oma ametkonnast või teiste isikute hulgast, kes saavad palka Põllutöoministeeriumi eelarve-summadest.

§ 33. Maakonna kahjudehindamise komisjoni laenude määramise otsused kinnitab maatulundusekapitali nõukogu.

Kui ei ole määratud maakonna kahjudehindamise komisjoni, täidab maatulundusekapitali nõukogu ka kõik maakonna kahjudehindamise komisjoni ülesanded.

§ 34. Ikalduselaenude määramisel võtab osa aruandjana maatulundusekapitali nõukogu koosolekust vastava maakonna kahjudehindamise komisjoni või selle puudumisel vastava kohaliku kahjudehindamise komisjoni esimees, kellel on koosolekul sõnaõigus.

§ 35. Kohalikkude ja maakonna kahjudehindamise komisjonide sõidukulud ja päevarahad, mis tekivad ühenduses kahjude hindamisega ja laenude määramisega, tasutakse järgmiselt:

1) Põllutöö- ja Majanduseministeeriumi esindajaile — vastavate ministeeriumide summadest Riigiteenijate ametisõitude tasuseaduse alusel;

2) maavalitsuse esindajaile — maavalitsuste määramisel maakonna summadest;

3) vallavalitsuse esindajaile — vallavalitsuste määramisel valla summadest.

Kui kahjude hindamisel selgub, et aia-, põllu- ja heinasaakidest on hävinenud vähem kui 25 %, siis kannab hindamisega seotud kulud isik, kelle kahjusid hinnati.

§ 36. Kahjudehindamise komisjonid moodustatakse Põllutöoministri korraldusel.

V. Lõppeeskirjad.

§ 37. Käesoleva seaduse maksmahakkamisel lõpetatakse laenude andmine alljärgnevate seaduste alusel:

1) Põllumajandusliste õpperaamatute kirjastamise laenu seadus (RT 83/84 — 1924);

2) Põllumajandusliste kutsekoolide ja katsejaamade riiklise toetuslaenu fondi seadus (RT 83/84 — 1924 ja RT 41 — 1928);

3) Ühispiimatalituste laenufondi seadus (RT 85/86 — 1924);

4) Linatööstuse laenu seadus (RT 35 — 1926);

5) Sorteerimispunktide riikliku laenu seadus (RT 83 — 1926);

6) Põllumajandusliku toetuslaenu fondi seadus (RT 2 — 1929);

7) Riigi 1928./29. a. lisaelarve nr. 2 arvel eelkrediidi määramise seadus (RT 17 — 1929);

8) Kalameeste riikliku laenufondi seadus (RT 30 — 1929);

9) Põllumajandusele määratud krediitide kasutamise seadus (RT 30 — 1929).

Kuni käesoleva seaduse maksmahakkamise ni nimetatud seaduste alusel antud laene võib maatulundusekapitali nõukogu laenusaaaja vastava kirjaliku soovivalduse põhjal viia üle käesoleva seaduse tingimustele.

§ 38. Kui maatulundusekapital kasvab üle kahekümne miljoni krooni, kantakse ületav osa riigituludesse.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu Esimees K. Einbund.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Riigikogu poolt 11. juulil 1930 vastuvõetud

395. Eesti-Taani vahelise kurjategijate vastastikuse väljaandmise konventsiooni kinnitamise seadus.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti-Taani vaheline kurjategijate vastastikuse väljaandmise konventsioon, alla kirjutatud Kopenhaagenis 13. mail 1930.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva seadusega konventsiooni prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Sekretär A. Schulbach.

Asjadevalitseja E. Maddison.

Konventsioon kurjategijate vastastikuseks väljaandmiseks Eesti ja Taani vahel.

Eesti Riigivanem ja Tema Majesteet Taani ja Islandi Kuningas, kokku leppinud sõlmida konventsiooni kurjategijate vastastikuseks väljaandmiseks, nimetasid selleks oma Täisvolinikkudeks:

Eesti Riigivanem:

Härra Friedrich Akel'i, Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Taanis,

Tema Majesteet Taani ja Islandi Kuningas:
Härra Peter Munch'i, Dr. phil., Oma Välisministri,

kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikust esitamist, kokku leppisid järgmistes eeskirjades:

Artikkel 1.

Lepinguosalised kohustuvad käesoleva Konventsiooniga vastastikku välja andma isikuid, kes on süüdi mõistetud, keda süüdistatakse või kahtlustatakse allpool loendatud kuritegude, tingimusel, et mis puutub kaebalusesse isikusse, süütegu, kas raskendavate asjaoludega või ilma nendeta, alluks maksimaalsele karistusele vähemalt üheaastase vangistuse suuruses niihästi Eesti kui ka Taani seaduseandluse järgi, ja mis puutub süüdimõistetud isikusse, et mõistetud karistus oleks vähemalt kuus kuud vangistust ja et maksimaalne karistus, millele allub süütegu palutava Riigi seaduseandluse järgi, oleks vähemalt üks aasta vangistust, nimelt:

1. Vägivalla tarvitamised avalikkude ametivõimude vastu.

2. Valevanne, valetunnistamine.

3. Kaksik-abielu.

4. Sugulised suhted liiga lähedate sugulastega.

5. Keelatud sugühendus vastutusvõimetu isikuga või isikuga, kes on võimetu vastupanuks või erilise seisukorra või eriliste suhete kuritarvitamise teel või lapsega alla 15 aastat.

6. Kupeldamine; abi, mis on antud sihiga hõlbustada vähem kui 18-aastase isiku andumist prostitutsioonile; toetus, mis on antud, et võimaldada isiku väljasõitu maalt selleks, et ta anduks välismaal prostitutsioonile või et teda selleks seal tarvitataks, juhul, kui see isik on alla 21 aastat või kui ta ei tea reisi sihti.

7. Mõrtsukatöö (seal hulgas ka lapse tapmine); inimesetapmine;

Convention concernant l'extradition réciproque des malfaiteurs entre l'Estonie et le Danemark.

Le Gouvernement de la République d'Estonie et Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande, ayant résolu de conclure une convention pour l'extradition réciproque des malfaiteurs, ont désigné, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires:

Le Chef de la République d'Estonie:

M. Friedrich Akel, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire d'Estonie en Danemark;

Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande:

M. Peter Munch, Docteur ès lettres, Son Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article 1-er.

Les Parties contractantes s'engagent, par la présente Convention, à se livrer réciproquement les individus condamnés, accusés ou soupçonnés des crimes énumérés ci-dessous, à condition que, pour ce qui concerne un individu prévenu, l'infraction, accompagnée ou non de circonstances aggravantes, soit passible d'une peine maximum d'un an d'emprisonnement au moins, tant d'après la législation danoise que d'après celle de l'Estonie, et, pour ce qui concerne un individu condamné, que la peine infligée soit de 6 mois d'emprisonnement au moins et que la peine maximum dont l'infraction est passible d'après la législation de l'Etat requis soit d'un an d'emprisonnement au moins, à savoir:

1. Violences commises envers les autorités publiques.

2. Faux serment; faux témoignage.

3. Bigamie.

4. Relations sexuelles entre trop proches parents.

5. Commerce sexuel illicite avec une personne irresponsable ou avec une personne hors d'état d'opposer de la résistance ou par abus d'une position ou des relations spéciales ou avec un enfant de moins de 15 ans.

6. Proxénétisme; aide prêtée dans le but de faciliter à une personne de moins de 18 ans de se livrer à la prostitution; assistance pour faire sortir une personne du pays afin qu'à l'étranger elle s'adonne à la prostitution ou qu'elle y soit employée, en cas que cette personne soit âgée de moins de 21 ans ou ignore le but du voyage.

7. Meurtre (y compris l'infanticide); homicide.

8. Löögid ja haavad, millel on julma kohtlemise iseloom või mis enesega kaasa on toonud surma või parandamatuid vigastusi.

9. Raskejalgsuse katkestamine.

10. Isikute asetamine mahajätmise seisukorda, kus neil puudub abi.

11. Seadusevastane isikuvabaduse riisumine.

12. Alla 18 aasta vanuste laste seadusevastane kinnipidamine vanemate või eestkostja tahtmise vastu.

13. Vägistamine.

14. Rövedad teod, mis haavavad häbitunnet või skandaliseerivad publikut.

15. Valeteate andmine süüteo.

16. Vargus.

17. Pettus, võõra vara omandamine, usalduse kuritarvitamine.

18. Võlausaldaja vastu tehtud pettus.

19. Vägivalla või ähvarduse abil tehtud vargus; raha väljapressimine.

20. Punktides 16—19 ettenähtud süütegude teel omandatud raha või varade lubamatu tarvitamine; abi, mis on antud sihiga kindlustada mõnele muule säärase süüteo saadust.

21. Teisele kuuluvate varade seadusevastane ja tähtis rikkumine.

22. Süütamiskuritegu; lõhkeainete abil purustamine; tegu sünnitada tahtlikult kas veeuputust, raudteeõnnetusi või mereõnnetusi, või iga toiming, mis on toonud säärase iseloomuga hävituste või õnnetuste riski.

23. Mürgitamine; tervisele kahjulikkude saaduste levitamine.

24. Kardetavate nakkavate haiguste levitamine inimeste ja koduloomade seas; tahtlik suguhaiguste edasiandmine.

25. Kirjavõltsimine; vale- või võltsitud dokumentide tarvitamine;

26. Riigi templite ja pitsatite järeletrükkimine või võltsimine; nende templite ja pitsatite lubamatu tarvitamine.

27. Tarvitusel olevate metallraha või pangatähtede järeletegemine või muutmine; järeletohtud või võltsitud metallraha või pangatähtede käibusse laskmine.

28. Laeva päevaraamatu vale- või võltsitud sissekandmine.

29. Laevameeskonna mäss; kaptenile või laeva ülemustele kallaletungimine.

Ülalnimetatud juhtude hulka, mida vaadeldakse kui väljaandmist põhjustavaid, peab samuti arvama iga katse, mis on tehtud sihiga korda saata küsimuses olevaid kuritegusid, või iga kaassüü neis kuritegudes.

8. Coups et blessures ayant le caractère de sévices ou ayant entraîné la mort ou des mutilations.

9. Avortement.

10. Mise de personnes dans un état d'abandon où elles sont privées de secours.

11. Privation illégale de la liberté individuelle.

12. Rétention illégale d'enfants âgés de moins de 18 ans contre le gré des parents ou du tuteur.

13. Viol.

14. Actes obscènes attentant à la pudeur ou scandalisant le public.

15. Dénonciations calomnieuses.

16. Vol.

17. Escroquerie; détournement; abus de confiance.

18. Fraude commise envers un créancier.

19. Vol commis à l'aide de violence ou menaces; chantage.

20. Emploi illicite d'argent ou de biens acquis par une des infractions prévues aux points 16—19; secours prêté dans le but d'assurer à un autre le produit d'une telle infraction.

21. Détérioration importante illicite de biens appartenant à autrui.

22. Crime d'incendie; destruction au moyen d'explosifs; le fait de causer volontairement soit une inondation, soit des accidents de chemin de fer, soit des sinistres en mer, ou toute action entraînant le risque de désastres ou d'accidents de cette nature.

23. Empoisonnement; distribution de produits dangereux pour la santé.

24. Propagation de maladies infectieuses dangereuses parmi les êtres humains et les animaux domestiques; communication volontaire de maladies vénériennes.

25. Faux en écritures; emploi d'actes faux ou falsifiés.

26. Contrefaçon ou falsification des cachets et sceaux de l'Etat; emploi illicite de ces cachets et sceaux.

27. Imitation ou altération de pièces de monnaie ou billets de banque en usage; mise en circulation de pièces de monnaie ou billets de banque contrefaits ou falsifiés.

28. Inscription fausse ou falsifiée dans un journal de bord.

29. Mutinerie de l'équipage d'un navire; attaque contre le capitaine ou les supérieurs à bord.

Parmi les cas mentionnés ci-dessus, qui sont considérés comme pouvant motiver l'extradition, il faut également ranger toute tentative en vue de commettre les crimes en question ou toute complicité dans ces crimes.

Artikkel 2.

Väljaandmist võib nõuda samuti juhul, kui mõni isik on süüdi mõistetud või kui teda süüdistatakse või kahtlustatakse kuriteos, mis käib sõjaväe-kriminaalseaduse alla, kuid ainult sel määral, mil karistatav toiming, kui ta on korda saadetud mitte sõjaväe seadustiku alla langeva isiku poolt, võib moodustada väljaandmise põhjuse artikli 1 määrade järgi.

Artikkel 3.

Lepinguosalised Riigid ei luba väljaandmist kuritegude eest, mis on korda saadetud nende vastavatel territooriumidel või neile kuuluval laeval, kui see laev on ulgumerel.

Kui kuritegu, mille pärast väljaandmist nõutakse, korda saadeti väljaspool selle Riigi territooriumi, kes palub väljaandmist, siis lubatakse seda ainult siis, kui selle Riigi seadused, kellel on esitatud väljaandmispalve, lubavad vastavates olukordades kriminaalse jälitamise säärase teo suhtes, mis on korda saadetud väljaspool mainitud Riigi territooriumi.

Artikkel 4.

Lepinguosalised ei või vastastikku välja anda ühtegi oma kodanikku. Riigid reserveerivad enesele õiguse keelduda välismaalaste väljaandmisest, kes on alaliselt asunud nende territooriumil kahe aasta kestel enne väljaandmispalvet, kui vähemalt see palve ei käi kuriteo kohta, mis on korda saadetud enne seda silmapilku, mil välismaalane asus nende maale elama.

Artikkel 5.

Väljaandmist ei lubata ühegi poliitilise kuriteo eest; teise Riigi pea või tema perekonna mõne liikme tapmist või tapmiskatset ei või lugeda poliitiliseks kuriteoks. Siiski ei käsitata seda tegu tapmisena, kui ta on juhtunud avaliku võitluse jooksul.

Kui tuleb kindlaks määrata, millisel määral võib vaadeldava mõnd kuritegu poliitilise kuriteona, siis teeb selles otsuse see Lepinguosaline, kellele adresseeriti väljaandmispalve.

Artikkel 6.

Väljaandmist ei lubata:

1) kui eeluurimine on algatud sama süüteo pärast väljanõutava isiku vastu palutaval maal, ja kui see eeluurimine on lõppenud süüdi- või vabaksmõistva kohtuotsusega, või kui see isik on juba vabastatud või kui talle on armu antud sama teo eest, vähemalt kui selle maa

Article 2.

L'extradition pourra également être exigée dans le cas d'un individu condamné, accusé ou soupçonné d'un crime tombant sous le coup de la loi pénale militaire, dans la mesure où l'acte punissable, s'il est commis par une personne non justiciable du Code militaire, peut constituer une cause d'extradition aux termes de l'article 1-er.

Article 3.

L'extradition ne sera pas accordée par les Etats contractants pour des crimes commis sur leurs territoires respectifs ou à bord d'un navire leur appartenant, lorsque ce navire est en pleine mer.

Si le crime pour lequel l'extradition est demandée a été commis en dehors du territoire de l'Etat qui demande l'extradition, celle-ci ne sera accordée que si les lois de l'Etat auquel la demande d'extradition est présentée, admettent, dans des circonstances correspondantes, une poursuite criminelle à l'égard d'un tel acte commis hors du territoire dudit Etat.

Article 4.

Les Parties contractantes ne pourront se livrer réciproquement aucun de leurs nationaux. Les Etats se réservent le droit de refuser l'extradition d'étrangers qui ont résidé d'une façon permanente sur leur territoire pendant deux ans avant la demande d'extradition, à moins que cette demande ne se rapporte à un délit antérieur au moment où l'étranger s'est établi dans le pays.

Article 5.

L'extradition ne pourra être accordée pour aucun crime politique; l'assassinat ou tentative d'assassinat du chef de l'autre Etat ou d'un membre de sa famille, ne pourront être réputés crimes politiques. Toutefois, cet acte ne sera pas considéré comme un assassinat s'il se produit au cours d'une lutte ouverte.

Lorsqu'il s'agira de déterminer dans quelle mesure un crime peut être considéré comme d'ordre politique, la décision sera prise par la Partie à laquelle la demande d'extradition aura été adressée.

Article 6.

L'extradition ne pourra être accordée:

1) si une instruction du procès a été ouverte pour la même infraction contre l'individu réclamé dans le pays requis, et que cette instruction se soit terminée par un jugement condamnant ou acquittant, ou s'il a déjà été mis hors de cause ou gracié pour

seaduseandlus ei luba kriminaalprotsessi uuesti ülesvõtmist;

2) kui selle maa seaduste järgi, kuhu kaebelalune on põgenenud, on aegunud võimalus teda kohtulikult jälitada ja tema suhtes kohtuotsust teha või täide viia;

3) kui jälitamine või karistus on aegunud palutava Riigi seaduste järgi, või selle Riigi seaduste järgi, kus süütegu korda saadeti enne kui süüdistatav arreteeriti või kohtusse ülekuulamiseks kutsuti, või kui mainitud seaduste järgi ei saa teda jälitada või kohtuotsust täide viia muude motiivide pärast.

Artikkel 7.

Kui isik, kelle väljaandmist nõutakse, on jälitav või süüdi mõistetud selles Riigis, kuhu ta põgenes, mõne muu kui selle kuriteo eest, mis põhjustas väljaandmispalve, ei anta teda enne välja, kui ta ära on kandnud karistuse, mis talle on määratud või võidaks määrata. Siiski võib teda esineval juhul välja anda ajutiselt eeluurimissihiga, kui paluv Riik kohustub teda tagasi andma otsekohe pärast lõpliku kohtuotsuse väljakuulutamist selle Riigi ametivõimude kätte, kes ta ajutiselt välja andis.

Artikkel 8.

Isikut, kelle väljaandmine on lubatud, ei saa mingil juhul jälitada või karistada enne väljaandmist tehtud kuriteo eest, mis ei ole mitte see, mis põhjustas mainitud väljaandmise; teda ei saa samuti, välja arvatud artikli 10 lõikes 2 mainitud juhul, välja anda kolmandale Riigile, vähemalt kui ta mitte ise selleks vabalt või avalikult nõusolekut ei ole avaldanud kohtute ees või muul viisil, või vähemalt kui ta pole mitte ise lahkunud maalt (kuna midagi ei takistanud tema lahkumist) ühe kuu jooksul peale lõplikku õigeksmõistmist või vabastamist oma karistuse täieliku ärakandmise puhul, või vähemalt kui ta ei ole ise tagasi tulnud mainitud maale pärast sealt lahkumist.

Kui väljaantav ei ole korda saatnud uusi kuritegusid, ei saa tarvitusele võtta ühtegi abinõu, et takistada tema lahkumist enne ühekuulise tähtaja möödumist, mis on mainitud eelmises paragrahvis.

Väljaantava vastu ei või tõsta süüdistust väljaandmist põhjustanud kuriteo eest ühegi kohtu ees, mis on moodustatud ainuüksi selleks olukorraks või millele on antud volitus kindlaksmääratud juhtu käsitleva erandilise korralduse teel otsust teha sel juhul.

le même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la reprise de la procédure pénale;

2) si les lois du pays où le prévenu s'est réfugié ont frappé de prescription la possibilité de la poursuivre judiciairement et de prononcer ou d'exécuter un arrêt à son égard;

3) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois de l'Etat requis, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire, ou si, d'après les lois nommées, on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs.

Article 7.

Si l'individu dont l'extradition est demandée est poursuivi ou a été condamné dans l'Etat où il s'est réfugié pour un crime autre que celui qui a motivé la demande d'extradition, il ne sera livré qu'après avoir subi la peine qui a été prononcée ou pourra être prononcée contre lui. Néanmoins, il pourra, s'il y a lieu, être extradé provisoirement aux fins d'instruction, si l'Etat requérant s'engage à la remettre, immédiatement après le jugement définitif qui aura été prononcé, entre les mains des autorités de l'Etat qui l'a extradé provisoirement.

Article 8.

L'individu dont l'extradition aura été accordée ne pourra, dans aucun cas, être poursuivi ou puni pour un crime antérieur à l'extradition autre que celui qui a motivé ladite extradition; il ne pourra non plus, sauf dans le cas mentionné à l'article 10, 2e alinéa, être livré à un Etat tiers, à moins qu'il n'y ait librement ou ouvertement consenti, devant les tribunaux, ou autrement, ou à moins qu'il n'ait omis de quitter le pays (alors que rien ne s'opposait à son départ), dans un délai d'un mois après avoir été définitivement acquitté, ou libéré, s'il a subi la totalité de sa peine, ou à moins qu'il ne soit revenu dans ledit pays après l'avoir quitté.

Si l'extradé n'a pas commis de nouveaux délits, aucune mesure ne pourra être prise en vue de s'opposer à son départ, avant l'expiration de la période d'un mois mentionnée au paragraphe précédent.

L'extradé ne pourra être mis en accusation, pour le crime qui a donné lieu à l'extradition, devant aucun tribunal constitué uniquement pour la circonstance, ou investi, par une mesure d'exception visant un cas déterminé, du pouvoir de prononcer une sentence dans ce cas.

Kui väljaandmine on lubatud süüteo eest, mis on karistatav sõjaväe-kriminaalseadusega, siis võib väljaantavat karistada ainult määral, mil küsimusesolev kuritegu on karistatav Eesti üldõiguse, mereõiguse ja Taani õiguse määrade kohaselt.

Artikkel 9.

Väljaandmispalved antakse edasi diplomaatilisel teel. Nad sisaldavad kõik teated küsimusesoleva isiku rahvusliku õigusliku seisukohta; neile on juurde lisatud originaaltekst või õigekstunnustatud ära kiri kas kohtu poolt tehtud otsusest või arreteerimis- või vangistamiskäsu, mis on välja antud kohtu või iga muu kompetentse ametivõimu poolt ja mis ära märgib üksikasjaliselt süüteo iseloomu, samuti ka aja ja koha, kus ta korda saadeti. Peale selle lisatakse palvele juurde ära kiri kriminaalmäärustest, mis on kohaldatavad kuriteole paluvas Riigis ja lõpuks, kui võimalik, välja nõutava isiku tundemärkide kirjeldus. Mingil juhul ei nõuta erilisi tõendusid välja nõutava isiku süüdi oleku kohta.

Artikkel 10.

Juhul, kui isiku suhtes, kelle väljaandmist nõutakse käesoleva konventsiooni põhjal ühe või teise lepinguosalise Riigi poolt, on saadud analoogilisi palveid ühelt või mitmelt muult Riigilt, siis otsustab Riik, kellele palved saadetakse, millist neist täita.

Kui mitmed Riigid on palunud ühe ning sama isiku väljaandmist lahkuminevate süüdistuste pärast, siis võib seda isikut välja anda ühele neist Riikidest, tingimusel, et see viimane kohustub, peale seda kui väljaantav on oma karistuse ära kandnud mainitud Riigi territooriumil, teda välja andma teisele Riigile.

Artikkel 11.

Kui asi on kiire ja eriti siis, kui on põhjust karta kaebaluse põgenemist, võivad Kohtupalati prokurör, rahukogude prokurörid või politsei direktor Eestis, Peaprokurör (Riksadvokat), Kuninga prokurörid (Statsadvokat), politsei ülemad (Politidirektoren i København og Politimestrene) ja Riigipolitsei ülem (Chefen for Statspolitiet) Taanis, astuda üksteisega vahenditult ühendusse posti või telegraafi teel enne väljaandmispalve ametlikku ülevõtmist ja paluda kurjategija ajutist arreteerimist. Nimetatud ajutise arreteerimise palvetele peavad olema juurde lisatud teated süüteo olu-

Lorsque l'extradition est accordée pour un délit justiciable de la loi pénale militaire, l'extradé ne pourra être condamné que dans la mesure où le crime en question est passible de peine, aux termes du droit commun estonien, du droit maritime et du droit danois.

Article 9.

Les demandes d'extradition seront transmises par la voie diplomatique. Elles contiendront tous les renseignements relatifs au statut national de l'individu en question; elles seront accompagnées du texte original ou d'une copie certifiée conforme soit de la sentence prononcée par le tribunal, soit du mandat d'arrêt ou d'emprisonnement délivré par le tribunal ou toute autre autorité compétente, et indiquant en détail la nature du délit ainsi que le moment et le lieu où il a été commis. De plus, il sera joint à la demande une copie des dispositions pénales applicables au crime dans le pays requérant et, enfin, si possible, un signalement de l'individu réclamé. On n'exigera, en aucun cas, de preuves spéciales concernant la culpabilité de l'individu réclamé.

Article 10.

Dans le cas où des demandes analogues sont reçues d'un ou de plusieurs autres Etats, au sujet de l'individu réclamé conformément à la présente Convention, par l'un ou l'autre des Etats contractants, il appartiendra à l'Etat auquel les demandes ont été adressées de décider à laquelle il convient de faire droit.

Si plusieurs Etats ont demandé l'extradition d'un même individu, pour des chefs d'accusation différents, cet individu pourra être livré à l'un des Etats, à condition que ce dernier s'engage, après que l'extradé aura subi sa peine dans le territoire dudit Etat, à le livrer à un autre Etat.

Article 11.

En cas d'urgence, et particulièrement lorsqu'il y a lieu de craindre l'évasion de l'individu à réclamer, le Procureur de la Cour d'Appel (Kohtupalati prokurör), un Procureur d'un Tribunal de paix (Rahukogu prokurör) ou le Chef de la Police (Politseidirektor), en Estonie, le Procureur Général du Royaume (Rigsadvokaten), un Procureur Général auprès des Cours d'appel (Statsadvokat), les Chefs de la Police (Politidirektoren i København og Politimestrene) ou le Chef de la Police d'Etat (Chefen for Statspolitiet), en Danemark, peuvent, avant la transmission officielle d'une

kordade, aja ja koha kohta, teadaanne, mis tõestab, et art. 9-s mainitud kohtuotsused on registreeritud ja, kui võimalik, teated isiku rahvuse kui ka tundemärkide kohta. Need palved sisaldavad peale selle teadaande, et küsimuses oleva isiku ametliku väljaandmise palve esitatakse hiljem.

Kui arreteerimine on täide viidud vastavalt ülemistele eeskirjadele ja kui arreteeritud isiku ametlik väljaandmispalve ei ole üle antud selle Riigi Välisministeeriumile, kus arreteerimine täide viidi, nelja nädala jooksul, mis järgnevad sellele arreteerimisele, siis on nimetatud Riigil õigus vabastada kaebalust.

Artikkel 12.

Kui väljaandmine on lubatud, peab paluv Riik kaebaluse vastu võtma kolme nädala jooksul peale teadaande kättesaamist, mis teatab, et väljaandmine on lubatud. Selle ettevaatusabinõu mittetäitmisel on esimesel Riigil õigus vabastada küsimuses olevat isikut.

Artikkel 13.

Kõik väljanõutava isiku juures tema arreteerimise silmapilgul leitud ja ametivõimude poolt ära võetud esemed, mida võib lugeda huvipakkuvaks tema süü kindlakstegemise seisukohalt selles kuriteos, milles teda süüdistatakse, või kõik esemed, mille tagasiandmist võib kaebalune nõuda, antakse üle, kui väljaandmine on lubatud, teise Riigi ametivõimudele kaebaluse väljaandmise silmapilgul.

Siiski ei ole sellega riivatud mõne kolmanda isiku õigust neile esemetele; peale protsessi antakse esemed kuludeta tagasi neile, kel selleks õigus, vähemalt kui mitte erilised olukorrad ei nõua teiste korralduste tegemist.

Artikkel 14.

Kui üks Lepinguosalistest, kellele isik on välja antud, soovib — arvestamata artikli 8. eeskirju —, et küsimuses olevat isikut jälitatakse süüteo eest, mis on korda saadetud enne väljaandmist ja mis ei ole mitte see, mis põh-

demande d'extradition, entrer en relations les uns avec les autres, directement par voie postale ou télégraphique, et demander la mise en arrestation provisoire dudit individu. Les dites demandes de mise en arrestation provisoire seront accompagnées de renseignements relatifs aux circonstances, au moment et au lieu de délit, d'une déclaration affirmant que le jugement ou la décision mentionnés à l'article 9 ont été enregistrés et, si possible, de renseignements concernant la nationalité de l'individu ainsi que de son signalement. Ces demandes contiendront, en outre, la déclaration qu'une demande officielle d'extradition de l'individu en question sera présentée ultérieurement.

Lorsqu'une arrestation est effectuée conformément aux dispositions ci-dessus, et que la demande officielle d'extradition de l'individu arrêté n'est pas transmise au Ministère des Affaires Etrangères de l'Etat dans lequel l'arrestation a été effectuée, dans les quatre semaines qui suivent cette arrestation, ledit Etat aura le droit de relâcher l'inculpé.

Article 12.

Lorsque l'extradition est accordée, il incombe à l'Etat requérant de prendre livraison du prévenu dans les trois semaines suivant la réception de l'avis indiquant que l'extradition est accordée. A défaut de cette précaution, le premier Etat aura le droit de relâcher la personne en question.

Article 13.

Tous objets trouvés sur l'individu réclamé, au moment de son arrestation, et saisis par les autorités, qui peuvent être considérés comme présentant un intérêt au point de vue de l'établissement de sa culpabilité dans le délit dont il est accusé, ou tous objets dont l'offensé peut demander la restitution, seront, lorsque l'extradition aura été accordée, remis entre les mains des autorités de l'autre Etat, au moment où l'inculpé sera extradé.

Toutefois, le droit d'un tiers sur ces objets ne sera pas atteint; après le procès, les objets seront restitués, sans frais, aux ayants-droit, à moins que des circonstances spéciales n'exigent que d'autres dispositions ne soient prises.

Article 14.

Lorsque l'une des Parties contractantes, à laquelle un individu est livré, désire, — sans tenir compte des dispositions de l'article 8 — que l'individu en question soit poursuivi pour un délit antérieur à l'extradition et

justas väljaandmise, või kui küsimuses olev Lepinguosaline soovib isikut välja anda kolmandale Riigile, siis peab ta selleks luba paluma diplomaatilisel teel. Palvel peavad juures olema teated süüteo iseloomu, aja ja koha kohta, kus ta korda saadeti.

Artikkel 15.

Kui mõne mittepoliitilise süüteo pärast ettevõetud jälitamiste puhul üks Lepinguosalistest tarvilikuks peab asja uurimiseks tunnistajate ülekuulamise, kes asuvad teise Lepinguosalise territooriumil, või juurdluse korraldamise mainitud Riigis, siis peab adresseeritama kirjalik palve loasaamiseks selleks otstarbeks diplomaatilisel teel; sellele palvele tullakse vastu määral, mil lubavad seda selle Riigi seadused, kellele palve adresseeriti. Sel juhul peavad palve saanud Riigi ametivõimud esitama, niivõrt kui võimalik, nõutud aja jooksul paluvale Riigile teated, mis ära märgivad aja ja koha, mis on määratud nende formaliteetide täitmiseks.

Artikkel 16.

Kui mõne mittepoliitilise süüteo pärast ettevõetud jälitamise puhul üks Lepinguosalistest tarvilikuks või kohaseks peab tõenduste ja dokumentide esitamise, mis leiduvad teise Lepinguosalise ametivõimude käes, siis rahuldatakse iga sellise sihiga palve, vähemalt kui teatud erilistel juhtudel palutud üleandmine esile ei tõsta vastuväiteid.

Artikkel 17.

Kui mõni isik peab välja antama ühe Lepinguosalise Riigi poolt mõnele kolmandale Riigile ja peab oma üleviimise jooksul läbima teise Riigi territooriumi, siis ei tohi viimane üles tõsta ühtegi vastuväidet vangi läbi viimisele, kui vähemalt väljaantav ei ole tema kodanik. Palved loasaamiseks väljaantava viimiseks läbi teise Riigi territooriumi antakse üle diplomaatilisel teel; neile tuleb juurde lisada väljaandmist lubav otsus või veel iga artiklis 9 ettenähtud muu dokumendi originaaltekst või õigekstunnustatud ärakiri. Sama protseduuri kohaldatakse juhul, kui isik peab välja antama mõne kolmanda Riigi poolt ühele Lepinguosalisele Riigile.

Väljaantavat isikut saadab läbimindava Riigi ametnik läbiveo kestuse jooksul läbi mainitud Riigi territooriumi.

autre que celui qui l'a motivée, ou si la Partie contractante en question désire livrer l'individu à un Etat tiers, elle devra en demander l'autorisation par la voie diplomatique. La demande devra être accompagnée de renseignements relatifs à la nature de délit, au lieu et au moment où il a été commis.

Article 15.

Lorsque, à l'occasion de poursuites intentées pour un délit non politique, l'une des deux Parties contractantes jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans le territoire de l'autre, ou l'institution d'une enquête dans ledit Etat, en vue d'instruire la cause, une demande écrite d'autorisation à cet effet devra être transmise par la voie diplomatique; il sera accédé à cette demande dans la mesure où l'autorisent les lois de l'Etat auquel elle est adressée. Dans ce cas, il incombera aux autorités de l'Etat saisi de la demande, de fournir, autant que possible, en temps voulu, aux autorités de l'Etat requérant, des renseignements indiquant la date et le lieu fixés pour l'accomplissement de ces formalités.

Article 16.

Lorsque, à l'accasion de poursuites intentées pour un délit non politique, l'une des deux Parties contractantes jugera nécessaire, ou opportune, la production de preuves ou documents qui se trouvent entre les mains des autorités de l'autre Partie, il sera satisfait à toute demande à cet effet, à moins que, dans certains cas particuliers, la communication demandée ne soulève des objections.

Article 17.

Lorsqu'un individu doit être livré par l'un des Etats contractants à un Etat tiers et doit au cours de son transfert passer par le territoire de l'autre Etat, ce dernier ne devra soulever aucune objection au passage du prisonnier, à moins que l'extradé ne soit un de ses ressortissants. Les demandes d'autorisation pour le passage de l'extradé à travers le territoire de l'autre Etat seront transmises par la voie diplomatique; elles seront accompagnées du texte original ou d'une copie certifiée conforme de la décision autorisant l'extradition, ou encore de toute autre pièce prévue à l'article 9. La même procédure sera appliquée dans le cas où une personne devra être livrée par un tiers à l'un des Etats contractants. L'extradé sera accompagné par un fonctionnaire de l'Etat traversé, pendant la durée de son passage sur le territoire dudit Etat.

Artikkel 18.

Käesolevas Konventsioonis ettenähtud eeskirjade täitmisest järgnevad kulud kantakse iga Lepinguosalise poolt tema enese territooriumil, välja arvatud kulud väljaantava isiku läbiveo eest läbi teise Riigi, nii nagu see on ette nähtud artiklis 17.

Artikkel 19.

Käesolev konventsioon, mida ei kohaldata Gröönimaa kohta, ratifitseeritakse ja astub jõusse kümnendal päeval pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist. Ta jääb jõusse kuueks kuuks peale tema ülesütlemit ühe Lepinguosalise poolt.

Selle tõenduseks kirjutasi vastavad Täisvolinikud alla käesolevale konventsioonile ja kinnitasid sellele oma pitserid.

Valmistatud kahes eksemplaris, Kopenhaagenis, 13. mail üks tuhat üheksasada kolmkümmend.

Friedrich Akel.
(P. K.)

P. Munch.
(P. K.)

Article 18.

Les frais résultant de l'exécution des dispositions prévues par la présente Convention, seront supportés par chacune des Parties contractantes dans son propre territoire, à l'exception des dépenses engagées pour le transport d'un extradé à travers un autre État, ainsi qu'il a été prévu à l'article 17.

Article 19.

La présente Convention, qui ne sera pas applicable au Groenland, sera ratifiée et entrera en vigueur dix jours après l'échange des instruments de ratification. Elle restera en vigueur six mois après qu'elle aura été dénoncée par l'une des Parties contractantes.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double expédition à Copenhague, le 13 mai, Mil Neuf Cent Trente.

Frédéric Akel.
(L. S.)

P. Munch.
(L. S.)

396. Tariifinõukogu otsus 11. juulist 1930 Eesti-Läti-Leedu-Saksa raudteede vahelise otseühenduse kaubaveo tariifimääruste muutmise kohta.

(Protokoll nr. 270 p. 5.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923) ja Läti raudteevalitsuse kui asjaajaja raudteevalitsuse kiri 14. juunist 1930 nr. 5582 ja Tariifinõukogu seadus RT 106 — 1923.

I.

Tariifinõukogu otsusega 18. oktoobrist 1929 maksmata pandud Eesti-Läti-Leedu-Saksa raudteede vahelise otseühenduse kaubaveo tariifimääruste (RT 91 — 1929) II osas tehakse järgmised muudatused:

1. Veomaksu väljaarvamise määrad.

Lhk. 9—11 muudetakse §§ 2—11 ja panakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2.

1. Veomaks arvatakse saadetise kaalu (kilogrammides) pealt. Väikesaadetiste jaoks, mille maksustatav kaal on kuni 1000 kg, veomaksu väljaarvamiseks on kaaluastmed ette nähtud väikesaadetiste veomaksudetabelis (3. jagu, jaotus A 2a). Alatud kilogrammid loetakse terveteks kilogrammideks. Kui saadetise maksustatav kaal on üle 1000 kg, siis ümmarda-

takse kaal ülespoole: väikesaadetiste maksu-määrade käsitamisel kuni täie 10 kg ja vagunsaadetiste maksumäärade käsitamisel kuni täie 100 kg.

2. Maksustatavaks kaaluks loetakse saadetise tõelik kaal, või, kui tariifi järgi on kaalu kõrgendamine või alandamine ette nähtud, kõrgendatud või alandatud kaal.

3. Vagunsaadetiste veomaks arvatakse vähemalt 5 km kauguse pealt, välja arvatud juhud, kui saadetis sama saatekirjaga ümber adresseeritakse otsetariifi puudusel.

4. Veomaks ümmardatakse ülespoole terve dollarsendini.

§ 3.

Veomaksu väljaarvamine on mitmesugune, olenedes sellest, kas saadetis on väike- või vagunsaadetisena veoks ära antud. Vagunsaadetiste maksumäärade järgi veetakse kaubad, mis saatja vagunsaadetisena ühe saatekirja järele ühe vaguni jaoks veoks ära annud. Kaubad, mis mitte vagunsaadetisena veoks ära ei anta, veetakse väikesaadetiste maksu-määrade järgi.

§ 4.

1. Väikesaadetiste jaoks on väikekiiruse-väikesaadetiste klass ette nähtud. Saadetiste jaoks, mille maksustatav kaal on kuni 1000 kg, veomaksusummad on väikesaadetiste veomaksudetabelis näidatud; saadetistelt, mille mak-

sustatav kaal on üle 1000 kg, veomaks arvatakse väikesaadetiste veomaksumäärade järgi (vt. 3. jagu, jaotus A 2a).

2. Veomaksu alammäär on 14 dollarsenti.

§ 5.

Vagunsaadetistena veetavad kaubad jaotatakse 7 peaklassi:

Klass A ühes kõrvalklassidega	A 10	ja	A 5
„ B „ „	B 10	„	B 5
„ C „ „	C 10	„	C 5
„ D „ „	D 10	„	D 5
„ E „ „	E 10	„	E 5
„ F „ „	F 10	}	F 5
„ G „ „	G 10		

§ 6.

Veomaksu väljaarvamisel peaklasside maksumäärade järgi võetakse arvesse vähemalt 15000 kg iga veoks kasutatud vaguni kohta.

Kui kauba pealelaadimiseks raudtee annab vaguni kandejõuga alla 15000 kg, siis veomaksu väljaarvamisel peaklasside maksumäärade järgi võetakse arvesse vähemalt veoks kasutatud vaguni kandejõud.

Selle paragrahvi 2. lõikest erandina, kui vaguni kandejõud on üle 15000 kg, veomaks allnimetatud kaupade eest peaklasside maksumäärade käsitlemisel arvatakse mitte vähem kui veoks kasutatud vaguni kandejõu eest:

1. Pruunsüsi, kivisüsi ja briketid.
2. Toores raud ja toores teras.
3. Muld, välja arvatud infusooriline muld.
4. Muldvärvid.
5. Naerid, värsked.
6. Kips (väävelhapu lubi), loomulik, toores.
7. Smirgel.
8. Kivid, tulekindlad.
9. Šamott- ja müürikivid, õõnsad ja katusekivid.

Veomaksu väljaarvamisel 10-ton. kõrvalklasside A 10, B 10, C 10, D 10, E 10, F 10 ja G 10 maksumäärade järgi võetakse arvesse vähemalt 10000 kg ja 5-ton. kõrvalklasside A 5, B 5, C 5, D 5, E 5 ja F 5 maksumäärade järgi vähemalt 5000 kg iga veoks kasutatud vaguni kohta.

Saadetistelt, mille kaal on üle 5000 kg, kuid alla 10000 kg, veomaks arvatakse maksustatava kaalu pealt kõrvalklasside A 5, B 5, C 5, D 5, E 5 ja F 5 maksumäärade järgi. Kui aga kõrvalklasside A 10, B 10, C 10, D 10, E 10, F 10 ja G 10 maksumäärade järgi 10000 kg eest arvatud veomaksusumma osutub odavamaks, siis arvatakse selle järgi.

Saadetistelt, mille kaal on üle 10000 kg, kuid alla 15000 kg, veomaks arvatakse maksustatava kaalu pealt kõrvalklasside A 10, B 10, C 10, D 10, E 10, F 10 ja G 10 maksumäärade järgi. Kui aga peaklasside maksu-

määrade järgi 15000 kg eest arvatud veomaksusumma osutub odavamaks, siis arvatakse selle järgi.

Kui üle 15-ton. kandejõuga vaguni kasutamisel 3. lõikes nimetatud kaupade pealelaadimiseks vaguni kandejõudu täielikult ära ei kasutata, arvatakse veomaks maksustatava kaalu, vähemalt 5000 kg eest 5-ton. kõrvalklasside maksumäärade või 10000 kg eest 10-ton. kõrvalklasside maksumäärade järgi. Kui aga peaklasside maksumäärade järgi veoks kasutatud vaguni kandejõu eest arvatud veomaksusumma osutub odavamaks, siis arvatakse selle järgi.

§ 7.

1. Suurkiiruse-väikesaadetiste veomaks arvatakse väikekiiruse saadetiste kohta maksvate määruste järgi, saadetise kahekordse tõeliku kaalu, vähemalt 40 kg pealt. Maksu alammäär on 19 dollarsenti. Kui aga § 9 järgi väikekiiruse-väikesaadetise veomaksu väljaarvamiseks on mõni kõrgem kaalualammäär ette nähtud, siis arvatakse veomaks selle kaalualammäära pealt kahekordselt võetult.

2. Vagunsaadetistena veetavate suurkiiruse kaupade veomaks arvatakse väikekiiruse saadetiste kohta maksvate määruste kohaselt reeglite ja määruste järgi, kuid mitte madalamalt kui klasside D, D 10 või D 5 — maksumäärade järgi, maksustatavat kaalu kahekordselt võttes.

3. Välja arvatud on järgmised kaubad: leib, või, värske juur- ja aedvili, elusad, värsked või suitsutatud kalad, margariin ja elavad taimed, mille veomaks suurkiirusega veol arvatakse väikekiiruse tariifi järgi.

4. Kui ühe suurkiiruse saatekirja järgi veoks antakse mõlemasse klassi kuuluvaid suurkiiruse kaupu eraldi pakitult, arvatakse veomaks p.p. 1 ja 3 järgi arvesse võetavate maksustatavate kaalude üldsumma, vähemalt 40 kg eest, väikekiiruse saadetiste kohta maksvate määruste kohaselt.

§ 8.

Vagunsaadetised võivad koosneda mitmesugustest kaupadest, mis mitmesse klassi kuuluvad.

1. Kui vagunsaadetis koosneb mitmesse klassi kuuluvatest kaupadest ja kaal ei ole mitte eraldi näidatud, siis arvatakse veomaks üldkaalu pealt kõige kõrgema vagunsaadetise maksumäära järgi, mille alla mõni osa sellest saadetisest kuulub, arvesse võttes ette nähtud kaalu-alammääri.

2. Kui iga kauba kaal on eraldi näidatud, siis arvatakse veomaks üldistest väljaarvamise põhimäärustest erandina järgmiselt:

Kui väikekiiruse veomaksu väljaarvamisel arvesse võetav, ümmarguseks tegemata kaal on	Siis käsitatakse § 6 ette nähtud kaalu-alamääri arvesse võttes, iga kauba kohta kaalu terve 100 kg ümmardades järgmisi maksumääri	Erand
a) kuni 8800 kg b) 8801 kuni 13900 kg . . . c) 13901 kg ja rohkem . . .	5-ton. kõrvalklassid 10-ton. kõrvalklassid peaklassid	a)—c) juurde: Kui alla 15-ton. kandejõuga vaguni kasutamisel väikekiiruse veomaksu väljaarvamisel arvestatava, ümmarguseks tegemata kaalu summa ulatub kuni vaguni kandejõuni, siis käsitatakse iga kauba kohta, kaalu terve 100 kg ümmarguseks tehes, peaklasside maksumääri. Vrdl. § 6 lõige 1.

Kui veomaksu väljaarvamisel arvesse võetavate kaalude üldsumma (lahtris 1):

juhul a) ei ulatu kuni 5000 kg-ni,

„ b) „ „ „ 10000 kg-ni,

„ c) „ „ „ 15000 kg-ni,

või kui § 6, lõikes 3 nimetatud kaupade laadimisel — või juurdelaadimisel kaaluga vähemalt 5000 kg — arvesse võetav kaal ei ulatu kasutatud vaguni kandejõuni, juhul kui see on üle 15 t., siis sellest kaalu-alammäärast puuduv kaal arvatakse juurde selle kauba maksustatavale kaalule, mille kaal on suurem või — ühesuuruse kaalu juures — kaubale, mis neist võrdse kaalu juures kuulub kõrge-masse klassi.

§ 9.

All-loetletud kaupadelt võetakse veomaksu:

a) väikekiiruse-väikesaadetistena veol poolteisekordse tõeliku kaalu pealt, vähemalt 30 kg eest ja

b) suurkiiruse-väikesaadetistena veol kolmekordse tõeliku kaalu pealt, vähemalt 60 kg eest iga saadetise kohta:

1. Raua- ja terasekaubad: lauad ja pesulauad, välja arvatud kokkupandud või lahtivõetud.

2. Lennukid.

3. Linnusuled: udu- ja kaunistamissuled.

4. Puukaubad: pingid ja toolid, välja arvatud kokkupandud või lahtivõetud.

5. Laste-mängusõidukid.

§ 10.

Kui tolli-, maksuameti- või politseimääruste põhjal, või saatja nõudmisel, kaup veetakse kinnises vagunis, siis kõrgendatakse maksustatav kaal enne ümmardamist § 2 järgi 5% — raudteele kuuluvas isotermlises vagunis veol 10% — võrra.

Saksamaale minevate saadetiste suhtes loetakse nõudmine avaldatuks, kui kaup üle

piiri tuleb kinnises vagunis ja ei nõuta ümberlaadimist platvormile.

§ 11.

1. Kui esemed, mida oma pikkuse, laiuse või kõrguse poolest ei saa laadida harilikku kinnisesse vagunisse, veoks antakse väikesaadetisena, arvatakse veomaks iga saadetise ja iga veoks kasutatud vaguni pealt väikekiirusega veol vähemalt 1000 kg ja suurkiirusega veol vähemalt 4000 kg eest.

2. Kui p. 1 nimetatud esemetega ühes koos, eraldi kohtadena, antakse veoks ühe ja sama saatekirja järgi ka muud kaubad, siis nende kaupade maksustatav kaal arvatakse p. 1 ette nähtud kaalu-alamäära sisse.

3. Kauguste ja veomaksumäärade tabelid.

Saksa raudtee veomaksumäärade tabel A 2 muudetakse ja pannakse maksma jaotustega:

a) väikekiiruse väikesaadetiste veomaksude tabel ja b) vagunsaadetiste veomaksumäärade tabel.

Tabel A 2 pealkiri muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

2. Saksa raudtee veomaksud dollarsentides.

Jaotuse a) jaoks pannakse maksma järgmine uus hinnatabel:

a) Väikekiiruse väikesaadetiste veomaksud dollarsentides.

(v. ligilisatud tabel)

Jaotuse b) jaoks jääb maksma senine hinnatabel järgmiste muudatustega:

Väikesaadetiste klassid I ja II ühes maksumääradega kustutatakse.

Vagunsaadetiste klasside A 5 ja A 10 veomaksumäärad muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

Kaugus km	Vagunsaadetiste klassid		Kaugus km	Vagunsaadetiste klassid	
	A 5	A 10		A 5	A 10
5	5,0	4,8	154	52,4	50,0
12	7,4	6,9	155	52,6	50,2
17	8,6	8,3	158	53,3	51,0
21	10,2	9,8	167	56,0	53,6
30	12,9	12,1	170	57,1	54,5
31	13,3	12,9	173	57,9	55,2
37	15,5	14,8	174	58,1	55,5
41	16,7	16,0	185	61,0	58,3
48	19,0	18,3	189	62,4	59,5
55	21,4	20,5	193	63,3	60,5
58	29,9	21,7	201	65,7	62,9
60	23,3	22,1	204	66,2	63,3
63	24,3	23,3	216	69,5	66,2
78	29,3	28,1	230	73,1	69,8
81	30,7	29,3	233	73,8	70,5
88	32,9	31,2	240	75,7	72,1
104	38,6	36,7	241	76,0	72,6
108	39,5	37,9	242	76,2	72,6
120	42,6	40,7	262	81,2	77,6
123	43,8	41,7	267	82,1	78,6
124	44,0	41,9	269	82,9	79,0
127	44,8	42,9	270	83,1	79,3
128	45,0	43,1	296	89,8	85,7
142	49,3	46,9	308	92,4	88,6
143	49,5	47,1	325	96,2	91,7
147	50,5	48,3			

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 20. juulist 1930.

Tariifinõukogu eesistuja, Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

Kaugus km	Väikekiiruse väikesaadetise eest,												
	1— 20	21— 30	31— 40	41— 50	51— 60	61— 70	71— 80	81— 90	91— 100	101— 110	111— 120	121— 130	131— 140
	kilogrammi, võetakse												
5	14	14	14	14	17	17	19	19	21	21	24	24	24
12	14	14	14	17	19	19	21	21	24	24	26	29	29
17	14	14	14	17	19	21	21	24	26	26	29	31	33
21	14	14	17	19	21	21	24	26	29	31	31	33	36
30—31	14	17	19	21	24	26	29	31	33	36	38	40	43
37	14	17	19	21	24	26	31	33	36	38	40	43	45
41	14	17	21	24	26	29	31	33	38	40	43	45	48
48	17	19	21	24	29	31	33	36	40	43	45	48	52
55—58	17	19	24	26	31	33	38	40	45	48	50	55	57
60—63	17	21	24	29	31	36	38	43	45	50	52	57	62
78	19	21	26	31	36	40	45	48	52	57	62	67	71
81	19	24	29	33	38	43	45	50	55	60	64	69	74
88	19	24	29	33	38	43	48	52	57	62	67	71	76
104—108	21	26	31	38	43	50	55	60	67	71	76	83	88
120—128	21	29	36	43	48	55	62	67	74	81	86	93	100
142—147	24	31	38	45	52	60	67	74	81	88	95	105	112
154—158	24	33	40	48	55	64	71	79	86	93	102	110	117
167	26	33	43	50	57	67	74	83	90	98	107	114	121
170—174	26	36	43	52	60	69	76	86	98	102	112	119	129
185—189	26	36	45	55	62	71	81	90	98	107	117	124	133
193	29	38	48	57	64	74	83	93	102	112	121	131	140
201—204	29	38	48	57	67	76	88	98	107	117	126	136	145
216	29	40	50	60	69	81	90	100	110	119	131	140	150
230—233	31	43	52	64	74	86	95	107	117	129	138	150	160
240—242	31	43	55	64	76	88	98	110	121	131	143	155	167
262—269	33	45	57	69	81	93	105	117	129	140	152	164	176
270	33	45	60	71	83	95	107	119	131	145	157	169	181
296	36	48	62	74	88	100	114	126	138	152	164	179	190
308	36	50	62	76	90	102	117	129	143	155	169	183	195
325	38	52	64	79	93	107	121	136	150	162	176	190	205

mille maksustatav kaal on

141— 150	151— 160	161— 170	171— 180	181— 190	191— 200	201— 220	221— 240	241— 260	261— 280	281— 300	301— 320	321— 340	341— 360	361— 380	381— 400
-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

veomaksu dollarsenti

26	26	29	29	31	31	33	36	38	40	43	43	45	48	50	52
31	31	33	36	36	38	40	43	45	48	50	55	57	60	62	64
33	36	38	38	40	43	45	48	50	55	57	60	64	67	71	74
38	38	40	43	45	48	50	52	57	60	64	69	71	76	79	83
45	48	48	50	52	55	60	64	69	74	79	83	86	90	95	100
48	50	52	55	57	60	64	69	74	79	86	90	95	100	105	110
50	55	57	60	62	64	69	74	81	86	90	98	102	107	114	119
55	57	60	64	67	69	74	81	86	93	98	105	110	117	121	129
62	64	69	71	76	79	83	90	98	105	112	119	126	131	138	145
64	69	71	76	79	83	88	95	102	110	117	126	133	140	148	155
74	79	83	88	93	98	102	112	121	129	138	148	155	164	174	181
79	83	88	93	98	102	107	117	126	136	145	155	164	174	181	190
81	86	90	95	100	105	112	121	133	143	152	162	171	181	190	200
93	100	105	110	117	121	131	140	152	164	176	186	198	209	221	231
107	112	119	126	131	138	148	160	174	186	200	212	224	238	250	264
119	126	133	140	148	155	164	179	195	209	224	238	252	267	281	295
124	133	140	148	155	162	174	190	205	221	236	250	267	281	298	312
131	138	148	155	162	171	183	200	214	231	248	264	281	295	312	328
136	145	155	162	171	179	193	209	226	243	259	276	293	309	328	345
143	152	160	169	179	188	200	219	236	255	271	288	307	324	343	359
150	157	167	176	186	195	209	229	245	264	283	302	321	338	357	376
155	164	174	183	193	202	219	238	257	276	295	314	333	352	374	393
160	171	181	190	200	209	226	245	267	286	305	326	345	367	386	407
171	181	193	205	214	226	240	262	286	307	328	350	371	393	414	436
176	188	200	209	221	233	250	271	293	317	338	359	383	405	428	450
188	200	212	224	236	248	264	288	312	336	359	383	407	431	455	478
193	205	217	231	243	255	274	298	321	345	371	395	419	443	469	493
205	217	229	243	255	269	288	314	340	367	390	417	443	469	495	521
209	221	236	250	262	276	295	321	350	376	402	428	455	481	509	536
219	233	248	259	274	288	309	338	364	393	421	450	476	505	533	559

Kaugus km	Väikekiiruse väikesaadetise eest,											
	400— 420	421— 440	441— 460	461— 480	481— 500	501— 520	521— 540	541— 560	561— 580	581— 600	601— 620	621— 640
	kilogrammi, võetakse											
5	55	57	60	62	64	64	67	69	71	74	76	79
12	67	71	74	76	79	79	81	83	86	88	90	95
17	76	81	83	88	88	88	93	95	98	102	105	107
21	86	90	93	98	100	100	102	107	110	112	117	119
30—31	105	110	114	119	119	119	124	129	133	138	140	145
37	114	121	126	131	131	131	136	140	145	150	155	160
41	124	129	136	140	140	140	145	150	157	162	167	171
48	133	140	145	152	152	152	157	162	169	174	179	186
55—58	152	160	167	171	171	171	179	186	190	198	205	209
60—63	162	169	176	183	183	183	188	195	202	209	217	224
78	190	200	207	214	214	214	221	231	238	245	255	262
81	200	209	219	224	224	224	233	240	250	257	267	274
88	209	219	229	236	236	236	243	252	262	269	279	288
104—108	243	255	264	271	271	271	281	293	302	312	324	333
120—128	276	288	302	309	309	309	321	331	343	355	367	378
142—147	309	324	338	348	348	348	359	374	386	400	412	426
154—158	328	343	359	364	364	364	378	393	407	421	433	447
167	345	359	376	383	383	383	398	412	426	440	457	471
170—174	362	378	395	402	402	402	419	433	450	464	478	495
185—189	378	395	414	421	421	421	438	452	469	486	502	517
193	395	414	431	440	440	440	457	474	490	507	524	540
201—204	412	431	450	457	457	457	476	493	509	528	545	562
216	426	447	467	474	474	474	493	509	528	547	564	583
230—233	457	478	500	509	509	509	528	547	566	586	605	624
240—242	471	495	517	524	524	524	545	564	586	605	624	645
262—269	502	526	550	557	557	557	578	600	621	643	664	685
270	517	543	566	574	574	574	597	619	640	662	685	707
296	547	574	600	607	607	607	631	655	678	700	724	747
308	562	588	614	624	624	624	647	671	695	719	743	766
325	588	616	645	652	652	652	678	702	728	752	778	802

mille maksustatav kaal on														Veomaksumäärad 100 kg eest, väikekiiruse väikesaadetiselt, mille maksustatav kaal on üle 1000 kg
641— 660	661— 680	681— 700	701— 720	721— 740	741— 760	761— 780	781— 800	801— 820	821— 840	841— 860	861— 880	881— 900	901— 1000	
veomaksu dollarsenti														
79	81	83	86	88	90	93	95	98	100	100	102	102	102	10,2
98	100	102	105	107	110	112	117	119	121	124	126	129	131	12,9
112	114	117	119	124	126	129	133	136	138	143	145	148	148	14,5
124	126	131	133	138	140	145	148	150	155	157	162	167	167	16,4
150	155	160	162	167	171	176	181	183	188	193	198	202	202	20,0
164	169	174	179	183	188	193	198	202	207	212	217	219	219	21,7
176	181	186	193	198	202	207	212	217	221	226	233	238	238	23,6
190	195	202	207	212	219	224	229	236	240	245	252	255	255	25,2
217	224	229	236	243	248	255	262	267	274	281	286	290	290	28,8
229	236	243	250	257	262	269	276	283	290	298	302	307	307	30,5
269	279	286	293	302	309	317	326	333	340	350	357	364	364	36,0
283	290	300	307	317	324	333	340	350	357	367	374	381	381	37,6
298	305	314	324	331	340	350	357	367	376	383	393	400	400	39,5
343	352	364	374	383	395	405	414	424	436	445	455	462	462	45,7
390	402	414	424	436	447	459	471	483	495	507	519	526	526	52,1
438	452	464	478	490	505	517	531	543	557	569	583	588	588	58,3
462	476	490	502	517	531	545	559	571	586	600	614	624	624	61,7
486	500	514	528	543	557	571	586	602	616	631	645	655	655	64,8
509	526	540	557	571	586	602	616	633	647	662	678	712	712	68,1
533	550	566	581	597	614	628	645	662	678	693	709	719	719	71,2
557	574	590	607	624	640	657	674	690	707	724	740	750	750	74,3
581	597	614	633	650	666	685	702	719	738	755	771	781	781	77,4
600	619	636	655	674	690	709	726	745	762	781	800	809	809	80,2
645	664	683	702	721	740	759	781	800	819	838	857	869	869	86,0
664	685	705	724	745	764	785	804	824	845	864	885	897	897	88,8
707	728	750	771	793	812	833	854	876	897	919	940	952	952	94,3
728	750	771	795	816	838	859	881	904	926	947	969	981	981	97,1
771	793	816	840	864	885	909	933	957	978	1002	1026	1038	1038	102,9
790	814	838	862	885	909	933	957	981	1004	1028	1052	1064	1064	105,5
828	852	878	902	928	954	978	1002	1028	1052	1078	1102	1116	1116	110,5

397. Tariifinõukogu otsus 11. juulist 1930 posti-telegraafi tariif nr. 85 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 270 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus RT 106 — 1923.

I.

Posti-telegraafi tariif nr. 85 (RT 49 — 1930) § 6 p. 4 esimene lõige muudetakse ja pannakse maksma järgmiselt:

4) saatelisamaks välismaalise väärtpaki eest, välja arvatud pakid Lätisse ja Leedusse — 40

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 20. juulil 1930.

Tariifinõukogu eesistuja,
Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretäri eest A. Suurthal.

398. Tariifinõukogu otsus 11. juulist 1930 sadamamaksudetariif nr. 53 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 270 p. 4.)

Alus: Tariifinõukogu seadus RT 106 — 1923.

I.

Sadamamaksudetariif nr. 53 (RT 26 — 1930) II jagu, § 28 III liigi sadamate nimestik täiendatakse uue nimetusega: „Hiiu-Suursadam“.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma 20. juulil 1930.

Tariifinõukogu eesistuja,
Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

399. Tariifinõukogu otsus 11. juulist 1930 kaubaveotariif nr. 66 muutmise kohta.

(Protokoll nr. 270 p. 6.)

Alus: Tariifinõukogu seadus RT 106 — 1923.

I.

Kaubaveotariif nr. 66 (RT 100 — 1928) II osas kaupade nimekirjas ja klassifikatsioonis kaubanimetus „kivisüsi“ juurde tehakse järgmine märkus:

Kitsaroopalisel raudteel kivisüsi 15 tonni tariifi käsitlemisel loetakse 16 kl. alla kuuluvaks, kusjuures veomaksu väljaarvamisel võetakse arvesse kaubakaal mitte vähem kui vaguni kandejõu ulatuses.

II.

Käesolev otsus on maksev 20. juulist 1930 kuni 20. juulini 1931.

Tariifinõukogu eesistuja,
Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

400. Määrus kosmeetiliste vahendite müügipakiste kohta.

Alus: Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 4 p.p. 23—26 (RT 2 — 1928).

Riigi tervishoiunõukogu poolt 30. juunil 1930 vastu võetud ja Hariduse- ja sotsiaalministri poolt 4. juulil 1930 kinnitatud.

§ 1. Kõik müügil leiduvad vabrikutes ja laboratooriumides valmistatud vahendid peavad varustatud olema pakise välisele küljele nähtavale kohale kleebitud etiketiga, mis sisaldaks teadet, millal ja mis numbri all on saadus müügile lubatud tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse poolt.

Ilma selle etiketita kosmeetilised vahendid, olgu nad valmistatud sise- või välismaal, on müügiks keelatud.

§ 2. See määrus hakkab maksma neli kuud peale kuulutamist.

Tallinnas, 14. juulil 1930.

Tervishoiu ja hoolekande
direktor Dr. Möttus.

Farmatsöidiline inspektor R. Vallner.